

POSTANOWIENIE

14 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 14 maja 2024 r. w Warszawie
zażalenia M. R.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z 11 stycznia 2024 r.,
XXVII WSC 1/24, w sprawie ze skargi M. R. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie
z 25 października 2023 r., XXVII Cz 1009/23,
wydanego w sprawie z powództwa M. R.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o roszczenie z umowy pożyczki,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ponieważ zostało wniesione osobiście przez skarżącą, nie przez adwokata lub radcę prawnego.

W zażaleniu skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie wniosku skarżącej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 87¹ § 1 k.p.c. strona nie może wnieść osobiście skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, lecz do

wniesienia skargi powinna upoważnić adwokata lub radcę prawnego. Jeżeli strony nie stać na opłacenie pełnomocnika, może wystąpić o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy prawidłowo odrzucił skargę wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. Odrzucenie skargi nie oznacza pozbawienia strony prawa do ustanowienia pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jeżeli skarżąca rzeczywiście w terminie do wniesienia skargi wniosła o ustanowienie pełnomocnika, to w przypadku ustanowienia pełnomocnika będzie on mógł wnieść skargę w imieniu skarżącej.

Ponieważ zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego jest prawidłowe, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Zażalenie na odrzucenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia także powinno zostać wniesione adwokata lub radcę prawnego. Jeżeli jednak odrzucenie skargi nastąpiło z powodu naruszenia art. 87¹ § 1 k.p.c., to zażalenie na odrzucenie wniesione z naruszeniem tego przepisu nie może zostać odrzucone, gdyż w ten sposób Sąd Najwyższy nigdy nie mógłby skontrolować merytorycznie prawidłowości odrzucenia skargi przez sąd powszechny. Sąd Okręgowy prawidłowo nie odrzucił zażalenia, lecz przedstawił je Sądowi Najwyższemu, który oddalił zażalenie, a nie odrzucił je na podstawie art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Niezależnie od powyższego skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wobec prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. Tymczasem skarżąca zaskarżyła postanowienie wpadkowe, oddalające zażalenie na odmowę udzielenia zabezpieczenia na czas trwania procesu. Po odmowie udzielenia zabezpieczenia strona może złożyć ponowny wniosek o udzielenie zabezpieczenia, pozbawiony wad wskazanych przez sąd w postanowieniu odmawiającym udzielenia zabezpieczenia.

[SOP]

[ms]

